

**From the river to the sea, no war will we see
For life do we call, one land is for all
From the river to the sea, citizens shall all be free
For life do we call, living together is the goal**

Together – unified – no genocide!

על מה מדובר?

בתנאים הנוכחיים נראית אפילו מחשבה על קיום משותף, הן רציונלית והן מבחינה רגשית, כהזיה פוליטית. עזה, עם 2.2 מיליון תושביה החיים ב-360 קמ"ר, חושפת באופן מזעזע למה אנשים עדיין מסוגלים בסוף הרבע הראשון של המאה ה-21! עזה מייצגת כיום את המצב המדאיג של הציוויליזציה האנושית כולה. נראה כי הכעס, חוסר האונים, הבלבול וההשלמה מנצחים. מצב שגורם לכל מחויבות לקיום משותף במגוון המקומי או הגלובלי להיראות חסר סיכוי.

ולמרות זאת:

צעירים מכל הרקע, מאוחדים בגיוון הפוליטי-י-חברתי שלהם, במקומות שונים בעולם, מתנגדים ללא לאות לדיכוי פוליטי ולהפלת המחשבה. בפרט אנשים ממוצא יהודי, פלסטיני וערבי אחר פונים עורף למוסר הכפול של האליטות הפוליטיות ומראים שעקרונות הצדק אינם ניתנים לחלוקה! הם מפיקים לקחים מההיסטוריה בת 127 השנים של הסתירות וההאלימות הגוברת ומביטי ם לעבר עתיד משותף. חלק גדול זה של דור המאה ה-21 מראה שקיום משותף אינו אוטופי, אלא אפשרי למעשה – לא מחר בבוקר, אבל בעתיד שהם מעצבים כבר היום בפעולותיהם הפוליטיות המשותפות.

**החלקים האלה של דור המאה ה-21 הם מה שחשוב!
הרעיונות שלהלן מוקדשים להם!**

למען איזה מטרות?

• למען יצירת מבני התנגדות פלסטיניים-יהודיים גלובליים משותפים עם החזון של קיום משותף. מבנים אלו הם תנאי מוקדם לחולל שינויים מהותיים מקומיים. הם מהווים את הכוח המניע והזרז לפיתוח עתידי של מודל חברתי שיתופי לכל האוכלוסייה בשטח של 27,000 קמ"ר.

• למען בניה של רשת גלובלית ודינמית המאמצת את החזון ומקדמת באופן פעיל את העתיד השיתופי "ארץ אחת לכו" לם!". מעורבות פוליטית פעילה זו אינה רק מעשה של סולידריות אנושית, אלא גם ובעיקר צורך פוליטי מקומי וגלובלי.

פעולה גלובלית – העימות הוא גלובלי, וכך גם הדרך ליישובו!

- כי מקור הסכסוך, שנמשך 127 שנים, אינו נעוץ במחלוקות אתניות או דתיות באזור. הסכסוך גם לא נבע מסכסוכי גבולות אזוריים בין מדינות. אלא: הוא נכפה מבחוץ. הקונגרס הציוני העולמי הוקם בבאזל בשנת 1897 במטרה "ליצור בית בטוח בפלסטין עבור יהודים מכל העולם", מבלי להתייעץ אפילו עם הקהילה היהודית (כ-4%) מהאוכלוסייה הערבית המתגוררת בה – שלא לדבר על המוסלמים, הנוצרים, החילונים והאתאיסטים.
- כי גם המטרה וגם ייסוד ההסתדרות הציונית העולמית (WZO) ב-1897 מקורם והמשך קיומם באפליה החברתית והפוליטית האירופית נגד היהודים. ללא ההדרה השיטתית, הגירוש ורצח העם של היהודים האירופאים על ידי האליטות הכוחניות, כולל הפשיזם האירופי, הפרויקט הציוני לא היה נוצר ולא היה נשאר בר קיימא.
- כי האליטה הבינלאומית חילקה, באמצעות האו"ם, באופן שרירותי את הארץ ואנשיה בשנת 1947 – מבלי להיוועץ באוכלוסייה המתגוררת בה (כ-30% יהודים ו-70% לא יהודים)! זה סיפק לגיטימציה עולמית להרס מתמשך של פרנסה ורכוש, לרצח עם, לעקירה ולטיהור אתני. אזור שלם (מערב אסיה) נמצא מאז במצב מלחמה.
- כי ממשלות "המערב", במיוחד ארה"ב וגרמניה, הפכו בגלוי את ההגנה על ישראל כמדינה ציונית לחוק יסוד המדינה שלהם, כלומר, הן מכריזות שזה עניין קיומי והגנה למדינה שלהם. זה הופך בהכרח את היחס ללוחמה ציונית ולאיימוץ מטרות ציוניות לשאלה של ביטחונם וקיומם שלהם עצמם. כתוצאה מכך, כל אזרחי המדינות הללו מושפעים ישירות מהסכסוך.
- כי תנועת המתנחלים מורכבת ברובה מאנשים בעלי אזרחות כפולה, מדינות רבות ברחבי העולם (למשל רוסיה, מדינות אסיה ומדינות אמריקה הלטינית) מעורבות בסכסוך גם הן במדיניות הפנים והחוץ שלהן. באמתלה של הגנה על אזרחיהן, ממשלות ומפלגות במדינות אלו הופכות את יחסן למדינה הציונית לנושא פוליטי פנימי מרכזי. בהתאם לכך, מפלגות וקבוצות חברתיות מכל השכבות במדינות אלו חייבות להתמקם באופן פעיל בסכסוך.
- כי ארה"ב, מרכז הכוח העולמי, מטי לוח סנקציות על יחידים כמו גם על קבוצות חברתיות, סטודנטים, ממשלות, מדינות, מוסדות או"ם וארגוני סיוע ברחבי העולם אם הם יעזו להתנגד ללוחמה ציונית.
- כי תפיסת העולם הפוליטית, התקשורתית והמשפטית המוכתבת על ידי התנועה הציונית העולמית (יהודים מול לא-יהודים) מהווה איום ממשי על הקיום המשותף בשלום של בני-האדם במגוון שלהם. המעמד המיוחד הגזעני הזה של היהודים מקדם דעות קדומות וסטריאוטיפים מסוכנים ביותר ומשרת רק את המאמץ המלחמתי הציוני. הגיע הזמן, בסוף הרבע הראשון של המאה ה-21, לשים קץ לשריד הבלתי אנושי הזה של מאות השנים האחרונות. הדור הצעיר של יהודים בפרט יכול לעצור את תפיסת העולם המיושנת הזו.
- כי גם תמונת המראה של תפיסת העולם הזו (מוסלמים מול לא-מוסלמים) מופצת למעשה גם על ידי ארגונים פעילים גלובליים כמו האחים המוסלמים ושלוחותיהם. חלוקה אסלאמית-פוליטית זו של האנושות גם מהווה איום ממשי בקנה מידה עולמי על הקיום המשותף במגוון. תפיסה גזענית כזו של האנושות מסתירה את הסיבות הכלכליות, הפוליטיות והחברתיות לדיכוי ומלחמה, מלבה דעות קדומות, מקבעת סטריאוטיפים, ומשרתת בתורה רק את האינטרסים והכוח של האליטות השולטות!
- חלקים גדולים מהדור הצעיר ממוצא מוסלמי יכולים לעצור את השקפת העולם המסוכנת הזו על ידי התמקדות בחזון של קיום משותף.
- כי הפיכת דת לאומה מאיימת תמיד על הקיום המשותף השליו בכל חברה. במאה ה-20 הצליחה ההסתדרות הציונית העולמית מבחינה פוליטית ואידיאולוגית להפוך את הדת היהודית ללאום יהודי וליצור זהות בין ציונות ליהדות. כמו כן, האחים המוסלמים הצליחו להפוך את הדת המוסלמית לאומה מוסלמית במוחם של מיליוני אנשים. יתר על כן, הם הצליחו להפוך שאלות חברתיות-פוליטיות לשאלות של אמונה ובכך לחסום כל התפתחות חברתית. לא לחשיבה עצמאית, ביקורתית ולא למדע יש סיכוי בחברות שבהן הם פועלים. הרעיונות האבסורדיים הללו של שתי התנועות עדיין נראים ברי קיימא בהווה, כשהקונפליקט המתמשך מספק את קרקע הגידול שלהם. יישום החזון של קיום משותף נוטל משתי התנועות את הבסיס.
- כי המלחמות המתמשכות באזור זה התבססו מאז ומתמיד על אינטרסים גיאופוליטיים, המשמשים בעיקר להרחבת כוחן של האליטות השולטות ובכך הם חלק מהמסורת הארוכה של הקולוניאליזם האירופי-מערבי.

- כי הגשמת עתי ד שיתופי עבור ועל ידי האנשים באזור זה של 27,000 קמ"ר פירושה יצירת מודל גלובלי, מודל לחיקוי לעיצוב קשרים אנושיים וחברתיים.
- כי במצב המלחמה המתמשך לא ניתן לצפות שהאנשים שחיים שם יפתחו לבדם חזונות פוליטיים, ולכן ניתן ליזום תהליך חשיבה לגבי נקודות מבט עתידיות גם מבחוץ.
- כי חלקים גדולים מדור המאה ה-21, ממוצא פלסטיני, ערבי אחר ויהודי, כבר חיים את עקרון הקיום המשותף במגוון, במיוחד מחוץ למערב אסיה, ולהם סיכוי גבוה יותר שיוכלו ליצור מבנים משותפים ושיתופיים. מבנים אלה יכולים לתת תקווה לאנשים החיים באזור המלחמה. מעל לכל, הם יכולים לספק תמיכה יעילה ביותר לתנועות המשותפות המתעוררות שם.
- כי בסופו של דבר כל החברות בעולם הן חלק פעיל בסכסוך בשל ההקשר ההיסטורי והעכשווי, איש אינו יכול להימלט מאחריותו על הלוחמה הציונית. לכן, מחויבות פוליטית פעילה לעתי ד שיתופי איננה רק מעשה של סולידריות אנושית, אלא הכרח פוליטי פנימי וגלובלי.
- כשצעירים בני דור המאה ה-21 בכל רחבי העולם מתחייבים לחזון של קיום משותף של בני-האדם בשטח של 27,000 קמ"ר, הם משנים את התנאים לקיום משותף בחברות שלהם.

From the river to the sea, no war will we see:

- כי הפסקת אש בלבד פירושה תמיד רק המשך המלחמה באמצעים אחרים, עם שחקנים אחרים והעתקתה למקומות אחרים באזור. ההתרחבות השיטתית של מצב המלחמה לכל האזור משרתת רק את האליטות השולטות ומובילה לעקירה המונית מתמשכת. בריחה וגירוש הופכים קבועים, והאליטות השולטות רק מתחלפות.
- כי סיום בר-קיימא למצב המלחמה באזור כולו ניתן להשיג רק בדרכים שיתופיות. החזון של קיום משותף וההתנגדות המשותפת של ההמונים לביטול מבני המדינה הציונית ולפירוק רשויות-אליבי, כמו מה שמכונה הרשות הפלסטינית בגדה המערבית, הוא תנאי מוקדם לכך.
- כי רק בנית מבנים חברתיים משותפים ושיתופיים תשים קץ להרג ההדדי ותבטיח קיום משותף בשלום בעתיד – באזור ומחוצה לו.

For life do we call, one land is for all:

- כי החיים חייבים להיות במרכז כל מחשבה.
- כי התנאים הדמוגרפיים, הטריטוריאליים והחברתיים האמיתיים של אוכלוסיית התושבים על פני כל השטח של 27,000 קמ"ר אינם מאפשרים פתרונות לאומיים-טריטוריאליים.
- כי גבולות טריטוריאליים שרירותיים ויצירת מובלעות אתניות ודתיות אינם אפשריים ללא עוינות הדדית והרג הדדי. לפרדיגמה הזו יש השפעות אכזריות גם בחלקים אחרים של האזור.
- כי ההתמקדות בטרטוריות המוגדרות מבחינה אתנית, דתית או לאומית מעודדת פיצול של אנשים ויוצרת קרקע פורייה חדשה למנטאליות האנחנו-נגד-האחרים.
- כי שוביניזם (אתני, דתי או לאומי) ממשיך להפוך אנשים בהמוניהם לבשר תותחים למטרות האליטות השולטות. ההתעקשות המתמדת על פתרונות טריטוריאליים פירושה המשך המלחמה והעקירה עד אין קץ.
- כי החזון הציוני של יצירת מולדת הומוגנית, יהודית בלבד, והאסטרטגיה שלה (פלישה צבאית, רצח עם, גירוש ותפיסת אדמות) חסרי סיכוי בטווח הארוך. הפרויקט הציוני "נהנה" כעת מה"ניצחון" האסטרטגי שלו ברחבי האזור. אבל ההיסטוריה מלמדת אותנו שכיבוש, רצח עם ועקירה פירושם רק הרחבת האלימות והמלחמה. גם אחרי יותר

מ-127 שנים של אלימות, מלחמה וגירוש, מולדת הומוגנית בטוחה רק לעם היהודי היא עדיין אשליה, תעתוע. כי באותו שטח עדיין חיים כ-50% לא יהודים! התוצאה של זה היא שבית בטוח לעם היהודי החי בשטח זה יכול להתקיים רק בצורה של בית בטוח לכל האנשים החיים בו.

- כי להילחם נגד ההרס והגירוש של עצמו פירושו גם התנגדות לגירוש והשמדה של אנשים אחרים. דור המאה ה-21 באזור מערב אסיה, בין אם ממוצא פלסטיני או לא יהודי אחר, אינו יכול שלא לשאול את עצמו את השאלה הבאה: אם מכונת המלחמה של ארה"ב ונאט"ו הייתה לרשותכם, כיצד הייתם מתנהגים כלפי 7 מיליון היהודים (כ-50% מהם ממוצא ערבי) בשטח 27,000 קמ"ר?
- כי גם לנושאים חשובים כמו זכות השיבה של הפליטים ניתן וחייבים למצוא דרכים יצירתיות במסגרת תפיסה כוללת שיתופית.

From the river to the sea, citizens shall all be free:

- כי כל החירויות האישיות והחברתיות כוללות חירויות של אנשים אחרים. כי עקרונות דמוקרטיים בסיסיים ועקרונות צדק אינם ניתנים לחלוקה. מבנה המדינה הציוני והערכים הפוליטיים-אידיאולוגיים של ההסתדרות הציונית העולמית עומדים בסתירה גסה לכך!
- כי להילחם למען החופש שלו פירושו בו זמנית לעמוד בנחישות באותה מידה למען החופש, השוויון והזכות לחיים של בני האדם. כי ההתנגדות של המדוכאים למען החיים מכוונת אך ורק לביטול מבנה הדיכוי. אפליה דתית או לאומנית כלפי אנשים אחרים, לעומת זאת, פירושה רק המשך הפוך של הדיכוי. בהקשר זה יש להבין ולהציב את חלוקת האנושות לשייכות דתית.

For life do we call, living together is the goal:

- כי הייצור ואספקת הצרכים היומיומיים של האוכלוסייה שלובים/קשורים זה בזה על פני כל השטח של 27,000 קמ"ר. האוכלוסייה הלא יהודית (כ-50%) היא חלק בלתי נפרד מתהליכי החיים למרות אפליה בתחומי חיים רבים (כלכלה, חינוך, בריאות, שירותים וכו').
- כי הפרויקט הציוני מייצג יותר ויותר איום קיומי על היהודים עצמם. מבנה המדינה היהודית-ציונית והאלימות המלחמתית בו מכוונים אומנם – עדיין – בעיקר נגד האוכלוסייה הלא-יהודית. אבל הפוטנציאל המבני לאלימות מופנה יותר ויותר נגד יהודים לא ציוניים, נגד יחידים וקבוצות כאחד. מגמת עלייה זו ניכרת בבירור לא רק בארץ אלא גם בעולם. חלקים גדולים מהדור היהודי של המאה ה-21 החי בעולם חייבים לשאול את עצמם במפורש את השאלה: האם הם יכולים להמשיך ולאפשר לאידיאולוגיה ולפרקטיקה הגזענית של הציונות, הגירוש וההשמדה לפעול בשמם? התשובה לשאלה זו תראה אם קיום משותף הוא אוטופי או אפשרי בפועל.
- כי חלקים גדולים מהדור הפלסטיני של המאה ה-21 מבינים יותר ויותר בחיי היומיום שלהם שהנהגות תנועות ומפלגות פוליטיות, ללא קשר לאידיאולוגיות שלהן (בין אם דתיות או אזרחיות-לאומיות), פועלות בדרך כלל בשביל האינטרסים שלהן עצמן. הדבר ניכר היטב גם במאבקי הכוח האלימים החוזרים ונשנים, המובילים לפיצול החברה. בפרט, לרעיון הדתי שהאיסלם הוא הפתרון או שהמוסלמים המאמינים נגד כל שאר האנשים, יש השלכות הרות גורל על המגוון החברתי. הסכסוך המתמשך, הייאוש וחוסר התקווה של בני האדם הם קרקע פורייה לאידיאולוגיות כאלה. דווקא בגלל המצב הקשה הזה, החזון של קיום משותף של כולם הוא המוצא היחיד.
- כי במאה ה-21 קיום משותף במגוון חברתי עומד בניגוד להיווצרות של מובלעות אתניות, לאומניות, דתיות או גטאות.
- כי לייצור של הבסיס החומרי והאינטלקטואלי שלנו יש היום אופי גלובלי, ולכן כל הגבולות (טריטוריאליים, דתיים, לאומיים וכו') הינם במציאות מיושנים; הם שרידים מתקופות עברו.
- כי היום כדור הארץ נתפס כמרחב מחיה משותף לכל האנשים וחייב להיות סכזה.

- כי יש לחשוב מחדש על צורות ההתנגדות נגד כל צורות הדיכוי בעידן ההגמוניה והלוחמה הדיגיטלית של ארה"ב. ניתן להניח שכל פעולה ידועה למעצמה השולטת לפני ביצועה וניתן לשלוט בה לטובתה. לכן זה הזוי להאמין שלהתנגדות מזוינת יש עדיין סיכוי אמיתי לשחרור. אלא אם קבוצות כאלה פועלות במישרין או בעקיפין בחסות מכונת המלחמה האמריקאית: מעקב תקשורת עולמי, איסוף נתונים דיגיטליים, לוחמה אלקטרונית. ובמיוחד במערב אסיה, קבוצות חמושות כאלה צצות כמו פטריות אחרי הגשם!
- ביחסי כוח גלובליים ודיגיטליים החדשים האלה, תנועות ההמונים והחזונות שלמענם נלחמים הם קריטיים.
- כי ההתנגדות במאה ה-21 היא גלובלית וספציפית לנושא. תוקפה/יעילותה חוצה גבולות. כגון: התנועות נגד גזענות, אפליה מגדרית, הרס סביבתי, ניצול, דיכוי, מעקב דיגיטלי, הדרה וגירוש, הרעבה באמצעות סנקציות, אלימות ומלחמות. כל האידאולוגיות והשחקנים הפוליטיים כמו מפלגות, ארגונים לא ממשלתיים, קבוצות חברתיות וממשלות יצטרכו יותר ויותר להתמצא ולמדוד את עצמם מול עקרונות צדק אוניברסאליים.
- כי רק מודל חברתי שיתופי עתידי יכול לבטל את כל צורות ההיררכיות (כגון כלכליות, חברתיות, פוליטיות, משפטיות, אתניות, דתיות) ביחסים אנושיים וחברתיים ולהבטיח את הישרדות האנושות – במיוחד באזור מערב אסיה!

Together – unified – no genocide!

- כי ביטול מבני המדינה הציונית יתאפשר רק באמצעות יצירת תנועה המונית משותפת של אוכלוסיית התושבים המגוונת ביותר על פני כל השטח של 27,000 קמ"ר. המשמעות היא גם: אסור להתנגדות מזוינת להחליף או לערער את הכוח והיעילות של תנועות המוניות!
- כי החזון של קיום משותף פותח פרספקטיבה עתידית לאנשים בכל האזור ומחוצה לו, ומאחד אנשים ברחבי העולם, ללא קשר לשיוך הספציפי שלהם, בהתנגדות ובהתחלות חדשות.
- חלקים גדולים מדור המאה ה-21 מראים שקיום משותף אינו אוטופי, אלא אפשרי – לא מחר, אבל בעתיד שהם מעצבים כבר היום במקומות רבים ועם הרבה פעולות פוליטיות משותפות.
- למען פיתוח רשת גלובלית שבמרכזה מבני התנגדות פלסטיניים-יהודיים משותפים:

למען חיים משותפים – One land for all